

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

41. Amplificatio Gulæ & Ebrietatis, per Congeriem: D. Chrysostomus
eodem tractatu. (p. 580.)

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](#)

conculcata sunt, vbi crudelis isthac, & inhuma
mancipiorum domina, tanquam leu-
tyrannus, aut barbara quædam immanis, aut
meretrix publica, & sumptuosa omnia dede-
corat, conficit, & lesecuris obijcit periculis, ac
penitus eos, qui illi seruire in animum induxe-
runt. Cumque sit terribilis, acerba, crudelis,
seua, vultu barbarico, quin potius ferino, &
quam lupus, ac leo tetro; manueta tamen,
& expertenda, & melle dulcior suis captiuis ef-
fe videtur: cum etiam gladios, & armis quoti-
die contra eos cedat, ac barathra effodiatur, ad
præcipitia ducat, & scopulos, infinita supplicij
retia texat, bearos tamem præstare censetur,
tum ipsis captis, tum ijs, qui in eodem laqueo
se induunt, atque, ut in cloaca, & eæno sus
cum voluptate, & delicijs voluntur, aut, ut
scabiei in stercore continenter versantur; ita
etiam auaritia capti istis animantibus sunt mi-
seriores.

*Amplificatio gula, & ebrietatis per
congeriem.*

D. Chrysostomus tract. quod nemo seditur
nisi a seipso pag. 180.

CAPUT XLII.

Oi τωδε διαινετε θρησκευτικούς την ἡμέραν
ἐπὶ τοις διάδοσιν καταχειρώσοι, καὶ διὰ τὰ
δεῖπνα τοῖς αρίστοις συνάπτοντες, καὶ την γα-
στρα διρρήγνυντες, καὶ ταῖς αριθμήταις πείροντες, καὶ
τῷ ὑπερόχῳ τῷ εἰσομάτων φρεσὶ τῷ πλούτῳ
κατακοντζοντες, καὶ ὑπεραιτησοντες τὸν την
ταῦν, καὶ καθάπερ εἰς ταναγραῖτῶν σύμμαχον
καταλύσοντες αὐτὴν, καὶ τέλος, καὶ χειροτίθαι,
καὶ γλωσσωπίδας βρύνοντες, καὶ ἀπαντῶν
καταδεσμούντες τὸ σῶμα, ἀλύσεις σὺν κρῆταις
χαλεπωτέρᾳ δεσμῷ τῷ διάδημα, καὶ τὸ Σύρφη,
καὶ μάτεονεράτων θετυλλαγμένους φορεφῶν, τῷ τε
μανούντος δύνες ἀδιλέστεροι, καὶ αὐτούσιν τὸν π-
να δύμανα προγόνοτες τῇ φυσιῃ, καὶ γένεσι
προκειμένοι τῷ θεῷ Τούτοις οὐκέτων, μᾶλλον τὸ τὸ
βαγεῖται, καὶ δακρύων ὑπόδεσις τοῖς θετεικούσι
τοὺς αὐτῶν, καὶ μαρτίαν εἰδότες τὸν παρόνταν,
μητρεῖσσων παῖδες ἀκούσαν διωδεύδοι, ἀλλὰ φε-
ράδων ἀπὸ τῶν ιεράδων ἐπὶ τὴν κλίνην ἀγό-
μεναι.

Eadem latinitate donata.

Qui ad dimensum diem super thoros accum-
bunt, cōnas cum prandis copulant, ven-
trem disfrumpunt, lensis deprauant, immodi-
co ciborum onere nauigium demergunt, sen-
tinam inexhaustam, & exundantem reddunt,
& tanquam in corporis naufragio nauem vin-
dis obruunt, pedicas, manicas, & linguae vin-
calia necunt, totumque corpus suum vincunt
vinculo ebrietatis, & luxus, grauiore quā
ferrea catena, ac nec sincerum, & purum ca-
piunt somnum, neque ab horribilibus insom-
nijs liberi sunt, sicutib[us]que miseriore, vo-
luntarium quandam d[omi]nem in animum in-
ducunt, risu spectantium famulorum expo-
ti, imd[em] etiam luctui, & lachrymis meliorum
inter eos, neminem nouerunt eorum, qui ad-
sunt, neque dicere quid, neq[ue] audire possunt,
sed inter gestantium manus, à toris, ad lectu-
lum ferruntur.

Amplificatio virtutum.

CAPUT XLII.

Amplificatio virtutum & rerum laudatarum
conformari poterit ad hæc exempla Cicero-

ronis.
Domusti gentes immanitate barbaras, mul-
titudine innumerabiles, loeis infinitas, omni mentia pro-
copiarum genere abundantes, sed tamen ea vi-
ci, quæ & naturam, & conditionem ut vi-
ci possent habebant. Nulla est enim tanta vis,
tanta que copia, qua non ferro ac viribus de-
bilitari frangique possit. Verum animum vin-
cere, inaudiam cohibere, victoriam tempe-
rare, aduersarium nobilitare, ingenio, virtute
præstantem, non modo extollere facientem,
sed etiam amplificare eius pristinam dignita-
tem: haec qui faciat, non ego cum summis viris
comparo, sed simillimum Deo iudice.

O vita Philosphia dux! o virtutis inda-
Laus Philo-
gatris, expultrixque vitiorum! quid non mo-
sophia s.
dò nos, sed omnia vita hominæ sine te esse Iuculana.
poruissest; tu virbes peperisti; tu dissipatos ho-
mines in societatem viræ conuocasti: tu eos
inter se primo domicilijs, deinde coniugij,
rum litterarum, & votum communione
iunxisti: tu inuenitrix legum, tu magistra morum & disciplinae fuisti. Ad te confugimus, à
te opem petimus: tibi nos totos tradimus. Est
Ff a autem